

valget foreslaar taget bort — og det er det, hvor den Paagjældende ved gjentagne Forseelser har vist, at han ikke respekterer Fængselsstraf. Den høitærede Krigsminister har herimod bemærket, at det ikke hyppig vilde blive Tilfældet, at man kom til at anvende denne Straf paa en saadan Person. Jeg svarer hertil: Saa meget desto bedre! Vi ønske ikke Straffen overordentlig hyppig bragt til Anvendelse; vi glæde os ved, at vi have Erfaringens Vidnesbyrd for, at der i den danske Hær, da den talte 40,000 Mand, kun var 100, der vare nedsatte i de Meniges 2den Klasse, og vi haabe, at det for Fremtiden skal vise sig, at denne Straf kun saare sjelden bliver bragt til Anvendelse; men vi tro, at det kan være godt, at den kan bringes til Anvendelse, hvor det viser sig, at Krabaten ikke kan behandles paa anden Vis. Prygl kan jo for Fremtiden ikke bruges, og saa er det godt at have et Middel, hvormed Erfaringen har lært, at det trykker den Paagjældende ned, men paa en saadan Maade, at han ønsker at høre sig igjen og i Almindelighed ogsaa virkelig hæver sig igjen. Den høitærede Krigsminister maa ikke glemme, at vi jo ikke foreslaa, at denne Straf nødvendigvis skal anvendes; vi lægge det i Domstolenes Haand at anvende den, „naar de efter Forbrydelsens Bessaffenhed og Sagens øvrige Omstændigheder dertil maatte finde Anledning“; det er Bestemmelsens egne Ord. Jeg tror derfor, at der er god Grund til at beholde denne Straf i begge Tilfælde. Jeg indrømmer, hvad allerede er berørt af to ærede Medlemmer af Udvalget, at det kan se noget besynderligt ud, at en Mand, der som Militær har gjort sig skyldig i et ringe Tyveri, skal miste Kofarden, imedens derimod Peer og Poul, om hvem det er bekendt, at han tidligere har været dømt for Tyveri, maatte med 6 × 5 Dages Fængsel paa Band og Brød, naar han kommer ind som Militær, beholder Kofarden. Ja, ganske vist! Men det Samme er jo Tilfældet den Dag i Dag; den, der fra Civilestaten kommer ind som Militær, mister, uagtet han tidligere har gjort sig skyldig i Tyveri, ikke Kofarden. Det forekommer mig derfor ikke, at dette kan være et Moment af nogen særlig Betydning; men

desuden har jeg, efter de Udtalelser, der ere faldne i Udvalget, Grund til at tro, at, naar en saadan Knegt kommer ind, og man kjen-der ham, saa bliver han sat imellem Buffene. Man berøver ham ikke Kofarden eller Retten til at bære den, men man behandler ham efter hans Karakter; man anser ham ikke som fuldt ærlig og hæderlig, og man bruger ham ikke til saadanne Hverv, hvor der er Tale om Gresposter, men begaar han i Militæretaten Tyveri, da er det i sin Orden, at Handlingens indre Uretslighed fører denne Straf med sig. Jeg kæmper noget stærkt for denne Straf, fordi jeg ved Udtalelser i Udvalget, fra militær Side har modtaget det bestemteste Indtryk af, at det er Hærens og Marinens Dnske at bevare den, og særlig at bevare den i den mildere Skikkelse, hvori Udvalget foreslaar at hævde den. — Naar den ærede Krigsminister mente, at et Tidsrum af 3 Maanedes god Vandel var for kort til atter at hævde den Paagjældende op, saa mener jeg, at vi jo maatte til 3die Behandling kunne blive enige om Forandring i saa Henseende; men som sagt, Totaliteten af de faldne Udtalelser forekommer mig at smaatte lede til den nødvendige Slutning, at Thinget i Dag bør votere Forslaget under Nr. 1, hvorved Nedsættelse i de Meniges anden Klasse tilføies som Strafmiddel, og Forslaget under Nr. 10, de uden Tal hensatte Paragrafer, som vi saa ved Leilighed give Tal og Betegnelse. — Forsaaavidt der i den første af disse Paragrafer er Tale om, at Kofardens Tab skal medføre, at den Paagjældende ikke kan bruges som Skildvagt, maa jeg naturligvis erkjende, at den høitærede Minister har Ret, naar han har bemærket, at det kan hændes, at andre ikke hæderlige Personer bruges som Skildvagt. Ja, men naar man nu en Gang kan fjerne Buffene fra Faarene og endog har kunnet sætte et bestemt Mærke paa en af Buffene, saa forekommer det mig at være i sin Orden, at man ikke bruger en saadan Person, som multigvis er dømt for Tyveri, til at staa Vagt over Gods, tilhørende Militæretaten, og det er vistnok ligeledes i sin Orden ikke at bruge en saadan Person til at staa Vagt for Kongehuset eller overhovedet til at indtage nogen-